

---

# Taniec Nowoczesny

---

Taniec, w skład którego wchodzi wszystkie style poza tańcem klasycznym. Powstał w Ameryce w XX wieku w wyniku zerwania z tradycją baletową i poszukiwania nowych form i zasad ruchu tanecznego. Przedstawicielami tańca nowoczesnego w Ameryce są: Doris Humphrey, Charles Weidman i Martha Graham.

Największy rozkwit tańca nowoczesnego przypada na okres XX wieku. Wychodząc ze sztucznie narzuconych schematów tańca klasycznego artyści chcieli pokazać, iż taniec może być wolnością, swobodną ekspresją, połączeniem z naturą. Nie musi być lekki, ładny, ani przyjemny dla oka, ale musi wzbudzać ciekawość i zmuszać do myślenia. Artyści pragną być indywidualnościami, zaznaczyć swoją obecność w świecie swoją postacią. Mają nieprzeciętną wrażliwość, którą chcą przekazać poprzez ruch. Talent taneczny wiązał się z innymi zdolnościami: muzycznymi, a w znacznej mierze plastycznymi. Kształt, światło, przestrzeń, natura były natchnieniem i przyczyniały się do tworzenia niezwykłych dzieł artystycznych

Szczególny wkład miała także Marta Graham. Przeobraziła taniec klasyczny i powołała do życia zarówno słownictwo, jak i metodykę określaną jako modern dance. Nowy styl bazował na pracy przestrzeni i z przestrzenią, uczy wykorzystywania jej. Podstawowym elementem charakterystycznym jest „contraction” (napięcie), „release” (rozluźnienie)

W swoim tańcu stosowała techniki upadku i wstawiania, a także unoszenia się w siadzie i na stojąco. Graham kładła nacisk na ruch uwalniany przy świadomym oddechu. Obecnie stanowi podstawowy składnik w nauczaniu tańca współczesnego we wszystkich szkołach i ośrodkach tańca na całym świecie

